

ברכת גשמים

ונצתי גשמיכם בעתם,
 ונתנה הארץ יבולה,
 ועץ השדה יתן פריו,
 והשיג לכם דיש את-בציר,
 ובציר ישיג את-זרע,
 ואכלתם לחמכם לשכע
 וישבתם לבטח בארצכם.

ויקרא כ"ו

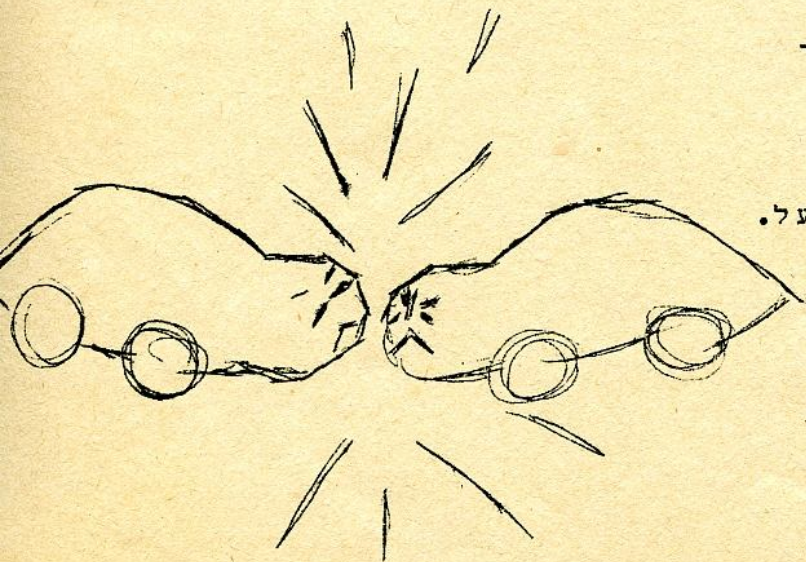
בשבועות האחרונים צרפנו
שלושה יהודים קטנים לקהל
ישראל: איל (יונה ואלי), גל
(הילרי ויופי) ודישון (קרול
ופול).

מיכל המאירי יוצאת לקורס של
שלושה חודשים לטיפול בחולים
כרוביים.

הודעה מטעם הספריה, לידיעת
החולים והחברים העובדים בחוץ:
הספריה תיפתח כל מוצאי שבת,
בין השעות 8.10-8.30.

ימרי הולדת

- 10/11 - גדי עמית
- אילן המאירי
- 11/11 - דיאן ביימרק
- 12/11 - אלישע וולפיץ
- אורי אדלשטיין
- 13/11 - דגלס ארנולד
- רפאל פרנק
- שרון ג'קסון

* את ליל שבת בלינו בחוגי הבית. שמענו
שבחוגים רבים בלטו בהעדרם הצעירים.
מענין אם הדבר מקרי או "מאורגן"
אם כן - מה הסיבה? האם יאותו "החברה"
להעלות דבריהם בכתב ולהשמיעם באזנינו
מעל דפי העתון?

* לן וייבטרוב הבהיל אותנו עד מות.
תאונה קרתה לו בסביבות אשקלון,
ומשם טלפנו למשק והודיעו כי מצבו
בכי רע. במספר הימים שחלפו מאז
שבו והודיעו כי בעצם זה לא גרוע
כפי שחשבו ולפי הידיעות האחרונות
מסתבר כי מצבו הולך וטוב. אחולינו
להנראה מהירה. פרטים מלאים על מה
קרה ואיך נשתדל לקבל ממנו בשובו
הביתה.

* דגלס נמצא בבית החולים בירושלים.

* חיימקה חזר מבית החולים, גם מקס
כבר בבית, אך הוא בוסע עדיין
בקביעות לקבלת טיפול. הבראה מלאה
לכולם.

* אפרים מעין השתחרר השבוע.

* עפרה סיבה תצא בימים הקרובים לשדה
בוקר, לשבת שרות.

* אילן, טרי ודני גמרו שבת שרות במשמר
דן.

* יביתה החלה למודיה במכון וייבגיס.

* מיכאל דוארי ואילזה השתתפו במחזור
למודים בן שבוע. בנושא הנכבד
"יחס אנוש".

* יוסף חצור יוצא ללמוד חרטות,
במסגרת עבודתו בחצר הכלים של המפעל.
יהיה זה קורס בן 8 חודשים, שקודם
לו חודש אחד של הכנות למבחנים.
בהצלחה!

* לפני שבוע החלו בני כתת עשור
בבחינותיהם. יחד אתם נגש לבחינות
שמואל חצור.

לכל החברים והחבר'ה שלום!

לאחר זמן רב שלא נשמע כל קול ממני אני יושבת וכותבת.

אז ראשית כל אני אענה לכל השאלות הנשאלות: א. אני עדיין לא מתחתנת! ב. אני חוזרת בסוף פברואר, אם הקור לא יבריא אותי יותר מהר. הקור פה זה משהו נורא. חודר לעצמות, אפילו כשיש שמש אניבית יפה. ג. מה אני עושה? טוב, זה קצת קשה להגיד, אחרי שגמרתי ללמוד צרפתית באוניברסיטה. הזמן נשאר פנוי בשביל לקרוא, לעשות בטיק, לבשל, לסדר את הבית, ללכת לקנות, ללכת לטיולים בעיר, להיות בבדיקה (אפילו כשקר), לראות הרבה סרטים טובים, לעשות הרבה טיולים בסביבה, וכן בצרפת. והעיקר להינות.

אני חושבת שאלו הן עיקר השאלות הנשאלות. אם יש עוד שאלות מותר לכתוב! זה ממש תענוג לקבל פה איזה סימן מהארץ, או כן, אחד הדברים שאני עושה הרבה, זה - הופכת להיות יהודיה טובה, (לא דתית). אני קוראת הרבה על היהדות, וכן הספקתי לגמור לקרוא את התנ"ך, ותאמינו לי, זה היה מעבין מאד. כן מתווכחים פה הרבה על יהדות, ונושא "הארץ" הוא בפי כל. (גם לא יהודים!) ושנית: אני רוצה להודות שקרב לב לכל החברים - קוליו, נטע והיתר - שעזרו (ועוזרים) לי להגיע לכל זה, תודה רבה!

טוב, עכשיו אסיים בברכת שנה טובה!

ד"ש חמה מאריק.

שלום ולהתראות בקרוב.

ממני דבורה

ועוד מכתב

לעזרת שלום,

הופעת העלון מדי שבוע מהווה בשבילי (ובטוחני גם בשביל רוב החברים) חוויה של ממש. אני מוצאת בו ענין, הד לדברים שהתרחשו באותו השבוע, וגם חומר למחשבה, וויכוח וחיוך.

רק בקשה אחת יש לי. אנא, בחזור למנהג הקודם, ונעשה מדף ה"חזית" של "דברי הכפר" חזית שהיא כעין "חלון ראווה" ולא סתם דף מס 1, עם כל הכבוד למחבר המדור "ביביו לבין עצמו".

אני רואה את הדף החיצוני כמו גינה לפני הבית. היא מראה על רמה מסויימת של תרבות הדיוור, ומוסיפה קישוט וחן לבנו הכללי. יש לנו כותרת גאה, ואפילו נייר בצבע אחר, אז למה שלא יהיה לנו גם תוכן אחר מיתר הדפים? יש רק להוועץ בלוח ואני בטוחה וימצאו קטעים רבים, שיר פרוזה, או ציור, המתאימים למאורע, חג או מועד וההולמים את כבוד עלון ביתנו.

אילזה

העורכת מעוניינת לשמוע דעות חברים בנידון.
אנא הגיבו!

התשובה של קולין לכתבה של יצחק גולן עוררה אותי להגיב עליה, במדור זה. אכן קולין, העבין פשוט מאד. אולם לדעתי קולין מפשט אותו יתר על המידה ותוך כדי איבוד חוש הפרופורציה הוא נתלה באילן של חופש ומעוות אותו מעבר לכל הגיון. במה דברים אמורים? כל חברה שהיא מכירה בצורך של מסגרת אשר מעצם טבעה, קובעת מגבלות לנהלים ונהלים הקיימים בה, לטובת כלל הציבור. המגבלות האלה מהוות את הרע ההכרחי במיעוטו. היעדרן של מגבלות אלה (כפי שזה בא לידי ביטוי בחברה המתייבשת והלא-קיבוצית שסיסמתה המקודשת היא חופש הפרט בכל מחיר) מביא בהכרח לכל אותן תכונות שליליות שאנו משתדלים למנוע אותן. אין גם לקחת ברצינות את הטענה כאילו טובת החברים והדור הצעיר תושג באם יותר לכל אחד לעשות כטוב בעיניו בכל התחומים שנסקרו. האם הרע הוא המעט הפקרות מינית, או בסימום וביתר פעילויות כגון אלה? טועה קולין אם הוא הושב שהתבועה הקיבוצית, משום הכרח כלכלי נאלצה לקבוע לעצמה רמה חברתית-מוסרית גבוהה. (בראשית ימיה - ראה הספרות המוקדמת של השוה"צ). דרך חיים אינה ענין כלכלי טהור וגמישות צריכה להיות בגבולות הטעם הטוב ומופעלה למען ישרת את כלל הציבור הבורי מפרטים ויחידים. בדמה לי שחובה על כולנו לנהוג ולחנך ולנסות להשפיע, בצורה כזאת שחברתנו תוססך להיות מתוקנת ולא מזוהה עם החברה אשר הסירה ממנה כל סייג - ובכך להגיע אל החופש הפרטי המדומה והקלוקל אשר מפירות הבור של שני כלנו תקהיבה, ויפה שעה אחת קודם. אגבי הייתי רוצה לראות את קולין משתף את עצמו, בין החברים שהוא הציג להם להשפיע על החברה וכולי, ולא לבקש עמדה כה אקדמית לעבין כה מהותי. ואני מרשה לעצמי להזכיר לו שחיי חברה מאוזנים ובריאים בקנים ע"י מאמץ משותף של כל הציבור, בהתשבנות הדדית ולא על ידי גתיבת היתר לביטוי עצמי מופקר כסיסמה ריקה שתוצאותיה הישירות היגון התדרדרות לחברה בלתי מתוקנת ואנרכיה - מין "היפי-לבד". האם זוהי הדמות הרצויה של קיבוצנו בעיניו? לדעתי דרושה מחשבה מעמיקה וחודרת תוך אחריקת לבושא, והגדרה ברורה, חד משמעית ומוטכמת של המושג "התחייבויות". אל לנו למכור את היחוד הקיבוצי של ביתנו בבזיד עדשים של סיסמה עקרה ומתעה.

מאיר ר.

תשובה לקולין וקריאה לחברים

לאחר מאמרו של קולין, ברור לי שבזבזתי עליו את זמני כשביסיתי לפני שבוועיים להבהיר מושגים. מפליאה העובדה שאדם אינטליגנטי כקולין מעלה בימוקים כה חלשים וממשיך בבלבול - מכוון?... - בין חופש הפרט לבין תופעות שהן בגדר נגעים.

שימוש בסמים, שכרות והפקרות מינית ותופעות אחרות מסוג זה - מה להם ולחופש הפרט, מה להם ולחברה מתוקנת? יש בהם סכנה לבריאות הבפשית והגופנית של הפרט. הם עשויים להתפשט כמו מחלה מידבקת. הם יכולים להשתלט על נפשם של מבוגרים וצעירים, והם עלולים להרוס כל חלקה טובה בחיינו, ולכן אנו חייבים לעקור אותם מקרבנו - במידה וישנם - ולא לתת להם דריסת רגל אצלנו.

כפרט, אגבי רוצה להיות חופשי ומשוחרר מהסכנה הזאת. כחבר קיבוץ בארץ ישראל, אגבי חותר לחברה בריאה ונקיה בגוף ובנפש, ואינני רוצה את תופעות הניווט האופייניות למשטרים מפגרים ולארצות רחוקות.

הענין כה חשוב, שהחברים הויבים החרדים לחופש הפרט שלהם, הדואגים לקידום החברה שלנו לבריאות הציבור בכלל, חייבים לצאת בזעקה גדולה נגד חוסר האחריות בסילוף מושגים אלה, ואנו קורא להם לתת ביטוי לכך בכל דרך אפשרית.

זאק גולן

אני מבין שבמאמר קצר קשה לטפל ברצינות ובעמקות בנושא רחב כזה. אך ההצהרה הפסקנית של קולין במאמר שלו, שבאה בלי אפילו תוספת המלה "לדעתי", גובלת עם דמגוגיה ושטחיות מדהימה. הרי עצם הדיון הוא על השאלה אם חופש מלא של הפרט מהווה תנאי בל-יעבור לחברה מתוקנת, ואם כן - מה פרוש המלה "מלא" במסגרת זו, ומה בפל זאת הגבול של החופש הזה. להתחיל את הדיון בהצהרה כזאת, אינו משאיר מקום להחלפת דעות על עצם הענין והופך את הדיון ל"אני מאמין" בלי נסיון של שכנוע הגיוני.

נדמה לי שאין גם הצדקה להצהרה זאת, לא אם נבדוק את ההיסטוריה, לא אם נבדוק כתבי הפילוסופים, ולא אם נבדוק את התנועה הקיבוצית. אף מבחינה זואולוגית גרידא "הומו ספיאנס" נחשב כסוג חיה שמאורגן בעדרים. ברגע שיש עדר לא יכול להיות עוד חופש מלא לפרט.

לפי מיטב ידיעתי, אף אחד לא הגדיר את קיבוץ כנסיון להגיע לחופש הפרט במובן שקולין משתמש בו, למרות שהוגי הקיבוץ, מייסדיו, והתיאורטי-קנים שלו בודאי ראו ורואים בצורת חיים זו חברה מתוקנת. הגדרת קיבוץ אולי אף בוגדת לחופש הפרט; אחריות הדדית, שותפות, משמעת חברתית הגבלת הפרט כדי שאחד לא ינצל את השני, ויקח לעצמו חופש מלא יותר על חשבון השני. הייתי אומר שתפקידה של כל שיטת-חיים דמוקרטית היא למצוא את שווי המשקל הנכון בין החופש והמשמעת החברתית. בקיבוץ ניסיון לבנות חברה של שותפות ואחריות ממשית וידענו מראש שכדי להשיג את המטרה הזאת דרושים יהיו משמעת יותר עמוקה מבחברות אחרות, וויתור של רצון היחיד לטובת החברה כולה במידה רצינית מאד.

גם אם נקבל את ההסתייגות של קולין עצמו לגבי חופש מלא, נמצא את עצמו בתוך שיה מסובכת מאד. קולין קובע גבול לחופש הפרט בנקודה שיש הפרעה לזולת. מי יקבע גבול זה? במיוחד בחברה קטנה, סגורה של קיבוץ עם מבנה הגילים שלו, עם בעיות חינוך במובן הרחב של המלה שנובעות מהקירבה ההדדית, קביעת גבול ההפרעה של התנהגות מסוימת הריהו דבר מסובך ביותר. אם נשאיר את קביעת הגבולות לכל יחיד נגיע לאנרכיה ולא לשום חברה - מתוקנת או לא מתוקנת. נראה לי שרק דרך ארגון דמוקרטי של מוסדות עם סמכויות, והכרעה לפי הרוב נוכל איכשהו להגיע לשביל הזהב.

לדעתי יש גם להדגיש עוד נקודה שבעיני חשונה מאד, ובכל זאת חברים רבים מתעלמים ממנה. הקיבוץ הוא צורת חיים וולונטרית, וכל קיבוץ בפני עצמו תאגיד וולונטרי. נדמה לי שיש בהחלט זכות לחברה וולונטרית לקבוע לעצמה את חוקי ההתנהגות של חבריה לפי רצון החברים, וכך, כמובן, יש לקבוע גבול לחופש הפרט המצטרף מתוך רצון חפשי שלו לחברה זו.

בכוונה לא התייחסתי לבעיות הספציפיות שקולין העלה, משום שבעיות אלה ימצאו את פתרונם רק מתוך הגישה היסודית לשאלה הרחבה. לדעתי, הגישה הנכונה היא לראות את הקיבוץ לא כחברה שמטרתה היא השגת חופש הפרט ויהי-מה, אלא כחברה המבוססת על הגבלה הדדית לטובת כלל החברים והילדים שבה. על בסיס זה אולי בצליח להתקרב לאיזון נכון בין חופש הפרט וצרכי כלל החברה.

מיכאל כהן

איבני באה כאן, להתערב בויכוח בין ז' אק וקולין. חס וחלילה,
וכל הכבוד לשתי הדעות! הדו-שיח מעבין. אבא המשיכו...

רוצה אבי רק הערה קטנה לך, קולין *Dear*, לו ידעת כמה קל
להתוכח באופן תיאורטי, להביע דעות ולהאמין בהן ממש! אבל כמה הדבר
אחר לגמרי, כשזה "על בשרך". לך עדיין ילדים צעירים - עד מאה ועשרים
וכן ירבו. הייתי מאד רוצה לקפוץ, רק לשעות מספר כמונן, 12 או 15
שנה קדימה, ואז להתוכח אתך. כמה הדבר שונה אז. רואים כל מיני דברים
בעין אחרת ברגע שזה גם רגשי. יכולה אבי לתת לך הרבה מאד דוגמאות
שקרו במשך השנים אצלנו; אותם החברים שאמרו וממש האמינו כך בזמנו -
חיש מהר החליפו את דעתם, ברגע שהיה מדובר בילדיהם.

אמא אלמונית

ש י ר

ראיתי ערבית זקנה -
תינוקת בידה ובהריון,
ידים יבשות ועייפות,
אך, היו לה עיניים יפות.
שלא הבינו את עולמה ולכן האמינו בטוב.

ראיתי צעירה -
שסרקה את שיערה,
הסתכלה במראה וראתה תמונה נאה, יפה ביותר,
אך היו לה עיניים ריקות, כל הטוב נשאר במראה.

שמעתי בחורה שהלכה לרכל
מילים מרעילות וקודרות,
ידיה ציירו והרגו
אך, היו לה עיניים דוממות, כילדים יתומים ששכחו את הטוב.

שמעתי אשה חולה בנפשה ששרה לבובתה שירי ערש,
שירים זוהרים הם,
לתינוקת שלעולם שותקת,
אך היו לה עיניים עמוקות, מלאות אהבה,
היא חיה בחלום ומאמינה בטוב.

אלידה

עם השתתפות מלאה בתורנות זו, לא יהיה צורך למוסרה יותר מפעם בחצי שנה או אף פחות מזה.

ועדת השיכון

ועדת השיכון התחילה לפעול ומטרתה הראשונה לטפל בכל בעיות השיכון, לרבות ההעברה הקרובה לבתים החדשים, לשם זה חולקו התפקידים בין חברי הוועדה כדלקמן:

בית בלונד

1. אחראית ג' בט פרימוסט.

אורחים

2. אחראית על שיכון לאורחי חברים ואורחי משק - שילה.

היות והמקומות לשיכון אורחים הם מועטים ביותר (לחודשים הקרובים), החברים מתבקשים לשכן אורחים בחדריהם-הם עד שמצב השיכון ישתפר.

ציור

3. אחראי - לבי רוז.

ציור זה כולל מיטות, מזרובים, שמיכות וכו', אשר בעבר, התגלגלו בעיקר באיזור הצריפים. לבי ידאג כעת לאיסוף ואיסון ציור זה.

ההעברה לבתים חדשים

4. אחראי - איזק.

חברי הוועדה מבררים עם החברים המועמדים להעברה את רצונם ודרישותיהם לגבי שיכונם החדש.

בזמן העדרו של ג' יסון (בשרות מילואים), לבי ר' יחליף אותו בריכוז הוועדה.

בעתיד הקרוב רוצים לשפץ ולצבוע את בית בלונד.

המפתחות יסומנו במספרים. המכנסה תכנס את הוילונות, השמיכות והשטחים, בהקדם האפשרי. הרהיטים יתוקנו. מישהו מהסידור יכנס לעשות בקיון יסודי במסגרת זמן שתאפשר.

לפני שאצליח לעשות את כל זה אני מבקשת את עזרת החברים בשמירה על המקום, לפי ההנחיות הבאות:

1. מיד כשאורחים עוזבים יש להחזיר את המפתחות לתא "דירה" ולהודיע לשילה.

2. לשטוף את הריצפה, לבקות את בית השימוש והכיור לפני שאורחים נכנסים לחדר ולדאוג שהמקום יהיה מסודר ונקי כאשר הם יוצאים.

3. להעביר רהיטים רק כשהדבר הכרחי ולהחזירם למקומם אחר כך.

4. לזרוק סדינים ומגבות לכביסה לאחר השימוש.

5. להודיע לי על כל דבר מקולקל (אפילו על מבורה חסרה).

6. לא לקחת ציוד מהחדרים (בעבר נעלמו חפצים, אפילו הוחלפו מגבות והושמו ישנות במקומן).

אני מבקשת שיתוף פעולה מצד החברים לשמירה שיפול בבית בלונד.

תודה ג' בט

מהחלטות וועדת העבודה

ועדת העבודה קיימה בזמן האחרון מספר דיונים על השתתפות החברים בתורניות ומסירות שבת.

לגבי התורנות של שעה בחדר האוכל בערבי שבת, סוכס כי על כל החברים להשתתף בתורנות זו, מלבד חברות בהריון מתקדם.

יש להתחשב במצבם המיוחד של חצאי משפחות עם ילדים ולתאם אתם זמן נוח להם למסירת תורנות זו.

נוכחו: קולין, צפורה, פנינה, ריבי כ', ישראל ה', ישראל א', אפרים

תקציב אישי לבגדים לכיתה י"א:

לאחר דיון מקיף על ההצעה לכלול השנה גם את כיתה י"א במסגרת תקציב אישי לבגדי ערב, סוכם לדחות את ההחלטה הסופית לעוד שבועיים, על מנת לתת לחברים הזדמנות לברר באיחוד מה נעשה במשקים אחרים ומהי המלצת האיחוד. בעת הדיון שנערך בישיבה היו כל חברי הוועדה בעד השינוי שהוצע.

חברת הילדים

לאחרונה יצאו בנים ובנות לקורס למדריכים וכן לקורס לעריכת עלון. מדריכים התחילו לעבוד עם הכיתות הצעירות: הירדן-הדסה וארנון, דרור-עודד ומירב. תוכנן שסבובית תצטרף לכיתות באילת השחר לפעילות השבועית אך התכנית לא יצאה לפועל ובמקום זה אפרים הסכים להדריך את הכיתה בבית, יחד עם שלומית עדר. אריק ימשיך להדריך את כיתת אייל. עוד לא הוחל בהדרכה בחצור, מכיוון שלמרות פניותיו טרם קבלנו הזמנה להתחיל שם. הוטל על ישראל אנידור למחות בחריפות בחטיבה ובתנועת הנוער העובד על דיחוי זה. כי המדריכים מוכנים כאן וחסרים שם - כבר מזמן.

מועדון הילדים

מצב המועדון אינו משביע רצון.

א. אין אחראי.

ב. כל הכיתות הצעירות - ואפילו הגנים בכנסים לראות את הטלביזיה וגורעים מההרגשה של מועדון לחברת הילדים. נוסף לכך, הטלביזיה גם מעסיקה את הכיתות המבוגרות ומשתלטת על המועדון כולו.

החלט לתת לחברה מחברת הילדים (יעלי) את האחראיות על המועדון והיא גם תעבוד שם במסגרת עבודתה. בקשר לטלביזיה - ישנן שתי הצעות אשר תבואנה לחברת הילדים:

א. להעביר את הטלביזיה לאחד מהמקלטים החדשים.

ב. להפריד בין האולם במועדון הילדים לבין חדר הפינג-פונג והחדר הקטן ולהפוך שני חדרים אלה למועדון, כולל הגשת כיבוד. הכניסות לאולם הטלביזיה ולשני החדרים האחרים תהיינה בפרדות, משני הצדדים, ולא יהיה מעבר ביניהם.

תקציב אישי לגומרי י"ב

בהוג לתת לילדים הגומרים י"ב ומחכים לגיוסם - 10 ל"י לחודש, כתקציב אישי. סכום זה נקבע לפני כ- 4-5 שנים. החלט עתה להעלות אותו ל-15 ל"י לחודש, במקביל לתקציב אישי של חברים. אותו תקציב יונהג גם לאלה אשר ממשיכים ללמוד לאחר י"ב כיתות, עד לגיוסם (שולי וגיל).

תקציב אישי רשיר לילדים

החלט שכיתת אייל תקבל תקציב אישי ישיר (כפי שהונהג לפני שנה) וכתת סבובית תקבל אותו בשנה הבאה, זאת אומרת מאוקטובר 1971.

נוכחים: ינקל, מינה, ריבי, גרשון, דוד, הנרי, אריק.
נעדרו: מיכאל ד, ג' ייסון.

x x x x x x x

1. התקשרות עם בי"ס באנגליה (בהשתתפות דוד ל')
הועלתה הצעה ע"י אנשי בית ספר יהודי במנצ'סטר ("המלך דוד") על התקשרות בין בית הספר לבין הילדים והנערים בכפר-הנשיא. המזכירות התייחסה בחיוב להצעה והחליטה להעביר את הענין לטיפול מוסדות החינוך.
2. צבי דים
המזכירות החליטה להענות לבקשתו של צבי ולתת לו הלוואה שתאפשר לו לבסוע לארצות הברית. ההלוואה תוחזר תוך ששה חודשים.
3. מעקה חדר אוכל-מועדון (בהשתתפות אלק ק')
אחרי בירורים שונים החלט לאשר את ביצוע הענין בטפולו של אלק.
4. ירנה ואלר
גרשון מסר שירנה ואלר מתכוונים לעבור לגבע, תוך חדש-חדשיים. כפי שסוכם ביניהם בתחילה, הם ישאו שם תקופה דומה לזו ששהו בכפר-הנשיא ואז יחליטו על עתידם.
5. סדרן העבודה
המזכירות החליטה שאיזק יחליף את הנרי בסידור העבודה עד שהרולד יכנס לתפקיד באמצע דצמבר.

++*+*+*+*+*